

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **CHEMPAL spol. s r.o.**, IČ: 26283956
sídlem Hluchov 141, 798 41 Hluchov

proti
žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2021, č. j. 48000/011698/21/020/MA,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou původně u Krajského soudu v Ostravě žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2021 č. j. 48000/011698/21/020/MA, kterým bylo zamítnuto jeho

odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov ze dne 14. 4. 2021, č. j. 48009/037483/21/220/Kos, sp. zn. PV/NVN/3/20.

II. Podání účastníků

2. Žalobce ve své *žalobě* namítl, že byl postupem žalovaného diskriminován při hodnocení splnění podmínek pro prominutí pojistného dle zákona č. 300/2020 Sb., o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o prominutí pojistného“), a dále že žalovaný pochybil při počítání lhůty pro uplatnění nároku o prominutí pojistného na sociálním zabezpečení za období července 2021 a srpna 2021.
3. Žalobce má za to, že mu v souladu se zákonem o prominutí pojistného vznikl nárok při splnění zákonných podmínek na uplatnění prominutí části pojistného dle zákona, který mu byl odepřen v důsledku nesprávné aplikace § 9 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Tvrdí, že byl povinen odvést pojistné nejpozději do dvacátého dne následujícího měsíce a tato lhůta musí být vykládána v jeho prospěch a nikoliv tak, že lhůta platí pro připsání na účet příjemce. Dále namítl, že žalovaný nesprávně interpretuje platby na pojistné za měsíc červenec 2020 a platby připsané na účet OSSZ v období splatnosti pojistného na měsíc srpen 2020, tedy od 1. 9. 2020 do 21. 9. 2020, a zdůraznil, že plátce nemůže ovlivnit, kdy zprostředkovatel platebního styku provede připsání na účet. Podle něj *„zákon nespécifikuje přijetí platby, ale pouze stanovuje lhůtu pro úhradu povinnému.“*
4. Žalovaný ve svém *vyjádření* navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalobce podle něj pouze zopakoval argumentaci uvedenou v odvolání. Uvedl, že podmínky, za kterých vznikl zaměstnavateli nárok na prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za měsíce červen, červenec a srpen 2020, vymezuje jako kumulativní § 2 odst. 1 zákona o prominutí pojistného, a zdůraznil, že § 19 odst. 2 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb. se za den platby pojistného považuje v případě placení na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení vedený u poskytovatele platebních služeb den, kdy dojde k připsání pojistného na účet poskytovatele platebních služeb příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.
5. Samotné sporné platby na pojistné připsané na účet OSSZ Prostějov v období od 1. 8. 2020 do 20. 8. 2020, jsou pro vyhodnocení podmínek pro prominutí pojistného dle zákona o prominutí pojistného posuzovány jako platby na pojistné za měsíc červenec 2020 a platby připsané na účet OSSZ v období splatnosti pojistného na měsíc srpen 2020, tj. od 1. 9. 2020 do 21. 9. 2020, jsou posuzovány z hlediska splnění podmínek pro prominutí pojistného jako platby hrazené na pojistné za měsíc srpen 2020. Po vyjádření se k jednotlivým platbám žalovaný konstatoval, že pojistné za zaměstnance bylo za měsíc červenec 2020 vypočítáno a vykázáno v přehledu o výši pojistného v částce 9.037,- Kč, mělo být odvedeno na účet OSSZ Prostějov do 20. 8. 2020, ke dni 20. 8. 2020 bylo na toto pojistné zapláceno z hlediska posuzování podmínek pro prominutí pojistného pouze 5.850,- Kč. Pojistné za zaměstnance bylo za měsíc srpen 2020 vypočítáno a vykázáno v přehledu o výši pojistného v částce 8.889,- Kč, mělo být odvedeno na účet OSSZ Prostějov do 21. 9. 2020, na účet této OSSZ bylo k 21. 9. 2020 na pojistné uhrazeno ve smyslu podmínek pro prominutí pojistného pouze 7.800,- Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

6. Podle žalovaného tak nebyly dodrženy podmínky § 2 odst. 1 zákona o prominutí pojistného, k prominutí pojistného nemohla Česká správa sociální zabezpečení přistoupit a vůči žalobci tedy nebylo postupováno diskriminačně.

III. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Mezi účastníky není sporné, že žalobce poukázal na účet OSSZ Prostějov následující platby.
9. V měsíci červenci je nesporná platba ze dne 16. 7. 2020 ve výši 1.950 Kč.
10. V měsíci srpnu jsou nesporné platby připsané na účet OSSZ Prostějov dne 18. 8. 2020 ve výši 1.950 Kč, dne 20. 8. 2020 ve výši 1.950 Kč a dne 20. 8. 2020 ve výši 1. 950 Kč. Nesporné je i to, že dne 21. 8. 2020 byla na účet OSSZ Prostějov připsaná částka 1.950 Kč, i to, že OSSZ Prostějov následně obdržela od žalobce úhrady ve výši 1.950 Kč ze dne 24. 8. 2020, 25. 8. 2020 a 26. 8. 2020.
11. V měsíci září jsou nesporné platby připsané na účet OSSZ Prostějov dne 17. 9. 2020 ve výši 1.950,- Kč a tři platby připsané na účet dne 21. 9. 2020 každá ve výši 1.950,- Kč. Dále je nesporné, že dne 22. 9. 2020 byla na účet OSSZ Prostějov připsána částka 1.950,- Kč odeslaná žalobcem dne 21. 9. 2020.
12. Žalovaný (a správní orgán prvního stupně) pro účely prominutí pojistného neuznal ve vztahu k pojistnému za měsíc červenec 2020 platby připsané na účet OSSZ Prostějov dne 16. 7. 2020 (předčasná) a platby připsané na účet OSSZ Prostějov dne 21. 8. 2020, 24. 8. 2020, 25. 8. 2020 a 26. 8. 2020. Ve vztahu k pojistnému za měsíc srpen neuznaly správní orgány platbu připsanou na účet OSSZ Prostějov dne 22. 9. 2020.
13. Podle § 2 odst. 1 zákona o prominutí pojistného měl nárok na prominutí pojistného za kalendářní měsíc zaměstnavatel, jestliže (kumulativně):
  - a) počet jeho zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, nepřesahuje v posledním dni kalendářního měsíce 50,
  - b) počet jeho zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, činí v posledním dni kalendářního měsíce aspoň 90 % počtu těchto zaměstnanců v posledním dni března 2020,
  - c) úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za kalendářní měsíc činí aspoň 90 % úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za březen 2020,
  - d) odvedl pojistné, které jsou povinni platit jeho zaměstnanci, ve stanovené lhůtě a ve výši uvedené na přehledu podle § 9 zákona o pojistném, a
  - e) za kalendářní měsíc nečerpá prostředky na částečnou úhradu mzdových nákladů poskytovaných zaměstnavatelům z Cíleného programu podpory zaměstnanosti, který jako cílený program k řešení zaměstnanosti podle § 120 zákona o zaměstnanosti byl schválen vládou České republiky ke zmírnění negativních dopadů onemocnění COVID-19

způsobeného novým koronavirem označovaným jako SARS CoV-2 na zaměstnanost v České republice.

14. V případě žalobce je sporné splnění podmínky uvedené v § 2 odst. 1 písm. d) citovaného zákona.
15. Zákon o prominutí pojistného ve vztahu ke lhůtě k zaplacení pojistného odkazoval na zákon č. 589/1992 Sb., a to výslovně na § 9 uvedeného zákona.
16. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2020 zaměstnavatel odvádí pojistné za jednotlivé kalendářní měsíce. Pojistné za kalendářní měsíc je splatné od prvního do dvacátého dne následujícího kalendářního měsíce. Pojistné se odvádí na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.
17. Citované ustanovení nicméně neupravuje *způsob placení pojistného*, který je samostatně upraven v § 19 zákona č. 589/1992 Sb. tak, že se za den platby pojistného považuje v případě placení na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení vedený u poskytovatele platebních služeb den, kdy dojde k připsání pojistného na účet poskytovatele platebních služeb příslušné okresní správy sociálního zabezpečení [srov. § 19 odst. 2 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2020].
18. Ustanovení § 19 odst. 2 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb. je ve věci aplikovatelné nikoliv ve spojení s § 2 odst. 1 zákona o prominutí pojistného, ale s ohledem na § 5 odst. 2 téhož zákona, dle kterého není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje se podle zákona o pojistném (tj. dle zákona č. 589/1992 Sb.).
19. Z ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb. jednoznačně plyne, že lhůta pro platbu pojistného je zachována v případě bezhotovostní platby pouze v případě, že pojistné je poslední den lhůty dle § 9 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. připsáno na účet poskytovatele platebních služeb příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Citované ustanovení obsahuje zcela zřejmé určení dne, do kterého musí být pojistné zaplaceno a žádný jiný výklad není možný.
20. V případě pojistného za červenec 2020 byl posledním dnem lhůty pro platbu pojistného čtvrtek 20. 8. 2020. V případě pojistného za srpen 2020 bylo posledním dnem lhůty pro platbu pojistného pondělí 21. 8. 2020.
21. Správní orgány zcela správně aplikovaly na zjištěný skutkový stav v dané době účinné znění zákona o prominutí pojistného i zákona č. 589/1992 Sb., tyto předpisy správně interpretovaly a závěry, které dovodily stran včasné úhrady pojistného, a tedy i naplnění kumulativních podmínek § 2 odst. 1 zákona o prominutí pojistného, jsou správné. Naopak žalobní argumentace vycházející z toho, že právní předpisy, zejm. zákon o prominutí pojistného, neukládá povinnost zaměstnavatelům, aby platbu doručili na účet v daný den, není správná ani v souladu se zákonem.
22. V důsledku toho nemohl vzniknout žalobci jím tvrzený přeplatek na pojistném za měsíce červenec a srpen roku 2020 a podmínky pro uplatnění nároku na prominutí pojistného žalobce za tyto měsíce nesplnil.
23. Pokud jde o žalobcem u jednání namítanou protiústavnost právní úpravy placení pojistného dle § 19 zákona č. 589/1992 Sb., tak soud se se žalobcem neztotožnil ani v tomto bodě. Právní úprava placení pojistného není vůči žalobci diskriminační, neboť dopadá shodně na všechny plátce pojistného, kteří využívají bezhotovostní platby. Je pouze na plátcích, aby si

upravili nastavení svých plateb tak, aby naplnili podmínky citovaného ustanovení s tím, že lhůty pro provedení platebních transakcí jsou jednoznačně stanoveny zákonem č. 370/2017 Sb., o platebním styku.

24. Jinými slovy, zákon č. 589/1992 Sb. upravuje, do kdy je splatné pojistné a který den se považuje dle citovaného zákona za den platby. Zároveň zákon č. 370/2017 Sb. upravuje délku trvání platebních transakcí, která nebyla v nyní projednávané věci překročena.
25. Soud v uvedeném nespatřuje nic, co by bylo možné považovat za protiústavní.
26. Den, kdy je připsána platba na účet oprávněného subjektu, se za den platby považuje napříč veřejným i soukromým právem. V případě veřejného práva lze odkázat na § 166 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, dle kterého se za den platby považuje u platby, která byla prováděna poskytovatelem platebních služeb nebo provozovatelem poštovních služeb, den, kdy byla připsána na účet správce daně. V případě soukromého práva závěr, že ke splnění peněžité povinnosti dochází okamžikem připsání částky na účet peněžního ústavu věřitele, resp. dluh zanikne okamžikem, kdy je částka v dispozici věřitele, je dlouhodobě potvrzován konstantní judikaturou Nejvyššího soudu ČR (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 11. 2016 sp. zn. 32 Cdo 3616/2016 a ze dne 10. 4. 2019 sp. zn. 31 Cdo 3042/2018).
27. Soud proto neshledal ani rozpornost právního řádu. Ani tuto námitku proto soud neshledal důvodnou, a tudíž neshledal ani potřebu předkládat věc k posouzení Ústavnímu soudu ČR.

IV. Shrnutí a náklady řízení

28. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout jako nedůvodnou.
29. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovaný měl v řízení plný úspěch, ale v souvislosti s tímto řízením mu žádné náklady nad rámec jeho administrativní činnosti nevznikly, a proto krajský soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. září 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.